

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Ja, vi stemmer for denne dagsorden, hr. Gade; det har jeg meddelt, og jeg kan fortælle hr. Gade, at jeg er meget godt tilfreds med det selskab. Det, der er problemet for hr. Gade, er måske, at han sammen med Socialdemokratiet er ked af, at de nu er kommet ud af det grønne flertal, og derfor prøver han så at pådutte os andre nogle meninger. Det havde nok været mere relevant, hvis man havde holdt sig dér. Vi har jo gang på gang lavet forlig om miljøpolitiske sager, og jeg er endda blevet rost heroppefra af SF, så jeg holder nok til, at SF i dag kritiserer mig lidt.

Må jeg sige til hr. Henning Rasmussen, at Thorkild Simonsen fra Kommunernes Landsforening sagde ordret i miljøudvalget:

»Vi har ikke brug for hovsaløsninger, vi vil gerne have en langsigtet planlægning nu, ikke en plan for hver måned.«

Det var sådan set det, jeg citerede, og så sagde jeg, at det bliver der mulighed for nu. Målet er aftalt her, midlerne skal regeringens komme med nu. De drøftelser, som Thorkild Simonsen har bedt om at få med regeringen, får man nu.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan ikke lade være med at spørge hr. Sønderby: er det virkelig rigtigt, at Socialistisk Folkeparti har rost Venstre i denne debat? Der må foreligge en beklagelig fejl.

Jeg vil godt indledningsvis tage fat på spørgsmålet om, hvordan Socialistisk Folkeparti vil stemme til den radikale dagsorden. Det er jo ikke noget tilfælde, at vi har forsøgt at få fru Lone Dybkjær til at være noget mere konkret i forhold til det, Det Radikale Venstre har lagt på bordet. Det er nærmest pinligt, at det er miljøministeren, der må gå op og fortælle, hvordan denne dagsorden skal forstås.

Dernæst går fru Lone Dybkjær op og siger: det er da helt rigtigt, hvad miljøministeren siger, det har vi nemlig sagt hele tiden. Når man så ser på, hvad fru Lone Dybkjær har sagt – det var en fatal henvisning, fru Lone Dybkjær kom med – så siger fru Lone Dybkjær i dette referat, som vel er korrekt, medmindre der har sneget sig nogle meget radikalt fjendtlige trolde ind:

»Det næste, der skal vurderes, er forbruget af kunstgødning. Jeg skal ikke gå ind i tonsdiskussionen« – det var det, miljøministeren gjorde – »jeg mener, at den vil afhænge af, hvilke midler vi i øvrigt tager i anvendelse.«

Dette er en åbenbar svækkelse af miljøministerens tolkning af den radikale dagsorden. Denne dualisme, dette tvesind, vil vi ikke leve med, og derfor vil vi stemme imod Det Radikale Venstres dagsorden.

Det Radikale Venstre vil nogle mål, som vi alle sammen kan blive enige om. Det er der ikke nogen grund til at debattere i denne sal, fra klokken er 13, til klokken er 20, for at finde ud af. Men så skylder Det Radikale Venstre os at fortælle, hvilke midler Det Radikale Venstre vil tage i brug, og nu har vi så fået at vide, nu har vi så fået bekræftelsen på, at de midler, Det Radikale Venstre vil tage i brug, er nogle, der får H. O. A. Kjeldsen fra Landbrugsrådet til at takke Gud for Det Radikale Venstre. Til lykke med selskabet!

Lad mig så sige til sidst til Det Radikale Venstre: fru Lone Dybkjær har forsøgt at bruge Danmarks Naturfredningsforening som et skjold og har skubbet Danmarks Naturfredningsforening foran sig i denne debat med hensyn til målsætning. Dette er hverken klædeligt eller klogt.

Den dagsorden, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet er blevet enige om, bliver nu nedstemt, men vi har fået ministerens tilsagn om faste udledningsgrænser, vi har fået ministerens tilsagn om overvågningsprogrammer, og vi går ud fra, at det ikke bliver noget problem at få en årlig redegørelse for, hvordan tilstanden er i vore vande.

Jeg noterede det med tak til miljøministeren, og jeg noterer med beklagelse, at det ikke var Det Radikale Venstre, der fik disse ting frem.

Afslutningsvis vil jeg godt stille det spørgsmål: hvorfor har vi fået debatten? Fik vi den, da Socialistisk Folkeparti et par gange havde spurgt miljøministeren: hvordan står det i grunden til med de rensningsanlæg? Fik vi den, de mange gange vi rejste nitratspørgsmålet? Nej, vi fik den først, da fiskerierhvervet begyndte at sige fra over for de iltsvindsproblemer, som blev for markante for fiskeriets indtjening. Det er ikke godt nok, men det er et tegn på, at fiskeriet er ved at